

**INKIJKVERSIE
SCRIPT**

MÁMMÁ!!!!!!!!!!!!

Damestoneel

door

BETJE VERACHTERT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MÁMMÁ!!!!!!!!!!!!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETJE VERACHTERT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARGREET = DRAAIER: Margreet is de draaiër, ze draait zich continu naar Mies.

MEIKE = KINDEREN: Meike is té sociaal, ze is het alternatieve type, ze denkt altijd aan anderen behalve als het 'kinderen' betreft, dan vergeet ze de rest, 'kinderen', daar gaat Meike voor.

MIES = SPIEGEL: Mies denkt altijd aan zichzelf, komt via anderen altijd weer op zichzelf terug, Mies kan de 'spiegel' niet missen.

DECOR:

Op het podium staat een tweepersoons boxspring met een bankje ervoor...een mansgrote staande spiegel...een kinderwagen...een stoeltje.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

(Het licht gaat helemaal uit en de zaal is donker...Frans Bauer zingt "Moeder ben je niet voor even"...we laten alle moeders in de donkere zaal intens week worden...doek gaat langzaam open...Margreet staat voorover gebogen liefdevol naar haar slapende dochter Wendy in de kinderwagen te kijken...Margreet draagt een wikkellange!!!badjas over haar pyjama en pantoffels...muziek sterft weg...Margreet draait zich langzaam naar de zaal...gebaar van herkenning want ze verwachtte het publiek...ze loopt naar het middelpunt en tot het uiterste randje van het podium)

EERSTE BEDRIJF

MARGREET: Zo moeders, daar bent u dan eindelijk, moeders en...*(ze kijkt naar mannen)* belangstellenden. Ja ik had u al verwacht. Maar er is een klein probleempje met ons stuk. Wacht, ik zal u eerst vertellen wat we gaan doen. Nee, u als publiek, hoeft zich niet opgelaten te voelen, u hoeft niets te doen vanavond. Geen modern toneel, waarbij de spelers het publiek het werk laten doen, nee, WIJ gaan voor u spelen!!...Wie is WIJ?...Goeie vraag. Want dat zeg je tegenwoordig toch als iemand je iets vraagt...toch?...Goeie vraag, toch? Ja, wie zijn WIJ? Ik ben Margreet, en ik heb zeven dagen geleden een dochter gebaard, ze heet Wendy, het is mijn eerste kind. Mijn twee schoolvriendinnen komen zo dadelijk op kraambezoek, ze heten Meike en Mies. We zijn al die jaren bevriend gebleven en nu zijn we alledrie moeder...Zo, dat is het zo'n beetje...o ja, ik heb nog veel bedrust nodig en het kleine probleempje met ons stuk is...nou...uh...het eerste bedrijf hebben we al, dat is dit komende kraambezoek, maar het tweede en derde deel...daar komen we nog niet uit...we hebben wel twee sleutelwoorden, dat zijn, MOEDERSCHAP en ONTWIKKELING, en daar moeten we het mee doen...Weet u wát? We beginnen gewoon...en dan zien we wel waar het schip strandt. *(een moderne muziekbel met moderne muziek klinkt... de melodie is net iets te lang voor een bel...Margreet luistert het helemaal uit)* Dáár zul je ze hebben!!...kom moeders en moeders en...*(ze kijkt naar mannen)* belangstellenden...leer ons kennen...de drie moeders...de M en M's...Meike Mies Margreet...Vooruit met de geit. *(ze loopt naar bed maar eerst langs kinderwagen en kijkt vertederend...wikkelt zich dan uit haar badjas!!!zeer lange wikkel!!!...pantoffels uit en kruipt in bed...zit afwachtend verschillende poses aan te nemen)*

MEIKE: *(klopt zachtjes en steekt bedeesd haar hoofd om de hoek...ze is alternatief gekleed...)*

MARGREET: *(strekt armen naar haar uit)* Hoi Meike, kom op meid, even knuffelen, waar is Mies?

MEIKE: *(komt met uitgestrekte armen op Margreet af)* Oh Mies moet zich nog even spiegelen in jullie vijver, ze komt zo... *(dan ziet ze de kinderwagen en loopt er meteen naartoe)* Oóóóchhh Tóóóóch Wendy!!!

MARGREET: *(Margreet blijft met gestrekte armen zitten totdat Meike bij haar is)*

MEIKE: Och Margreetje toch, wát mooi, wát prachtig, och God toch, Wendy, wat een mooi kindje... Och sorry Margreetje, als ik kinderen zie dan vergeet ik echt álles, *(ze omarmt en kust haar vriendin hartelijk)* Margreetje, heel héél hartelijk gefeliciteerd met je mooie dochter.

MARGREET: Dankjewel lieve vriendin. *(ze laat haar armen even wapperen om de spieren weer los te maken)*

MEIKE: *(pakt uit haar tas een piepklein ringendoosje verpakt in een lange!!!cadeauwikkelpapier)* Asjeblijft, van Mies en mij.

MARGREET: *(onder toepasselijke muziek wikkelt Margreet het zeer lange!!!cadeaupapier af...denkt dat het een sieraad is...kijkt zeer verwachtingsvol...maakt eindelijk het doosje voorzichtig met trillende handen open... kijkt... ziet het kleine mosterdzaadje... ze pakt het uit het doosje en bekijkt het van alle kanten...en heel traag verandert haar verwachtingsvolle opgetogen gezicht in een uiterst verwonderd en bijna boos gezicht...ondertussen is de muziek weggestorven en eindelijk roept ze...)* Wát is DIT nou???

MEIKE: 'n Mósterdzaadje.

MARGREET: 'n Mósterdzaadje.

MEIKE: Ja.

MARGREET: Ja...d...da...dank...dankjewel.

MEIKE: Graag gedaan...ben je er blij mee?

MARGREET: *(tam)* Eerlijk gezegd, nee, já, absoluut, ja.

MEIKE: Fijn.

MARGREET: zeg Meike...het is echt het kleinste maatje zaadje...toch?

MEIKE: Kleiner hadden ze niet...ja, weet je Greetje, ik kreeg ineens een idee, het mosterdzaadje is het zinnebeeld van iets heel kleins dat groot wordt.

MARGREET: Oh.

MEIKE: En jouw dochtertje is nu zo klein...en Mies en ik, wij wensen dat Wendy tot volle wasdom komt, net zoals dit mosterdzaadje.

MARGREET: *(tam)* Goh, wat een idee van jou... mijn dochter...tot volle wasdom... waar hebben jullie dit zaadje gekocht?

MEIKE: In Gulpen.

MARGREET: In Limburg?

MEIKE: Ja, jij vindt de Gulpener mosterd toch de lekkerste?

MARGREET: Super.

MEIKE: Vandaar.

MARGREET: *(niet enthousiast)* Ik ga ervan uit dat dit zaadje in een potje met aarde geplant moet worden.

MEIKE: Ja, daar heb ik ook al aan gedacht, dat brengt Mies zo meteen mee... waar blijft ze toch, is ze nou nog niet uitgespiegeld? *(Mies maakt veel lawaai en gestommel achter coulissen)*

MEIKE: *(loopt verschrikt naar de baby...ziet dat het doorslaapt en gaat weer zitten. Margreet lacht... ze verheugt zich op Mies)*

MIES: *(bonst hard op deur)* Heej Moeder Margreet, kan ik binnenkomen...ben je bereid???

MARGREET: Absoluut!!!

MIES: *(is zeer opvallend en sexy gekleed...ze komt met veel geweld op...en rijdt een huizenhoge vaas op een steekwagen tot midden op het podium...Mies zucht)* Ziezo!!! *(ze pakt foto toestel uit pot...ziet de grote spiegel...loopt erheen...maakt foto van zichzelf in de spiegel...draait toestel in spiegel...ziet Margreet...spreekt tot Margreet in spiegel)* Margreet!!!Wat zie ik er goed uit, ik bedoel, top meid, wat zie jij er ook goed uit!! *(Mies corrigeert nog wat aan zichzelf en loopt, al foto's knippend, over het bankje over het bed op Margreet af...Margreet lacht...Mies omarmt en kust haar vriendin omslachtig in bed)* Oh kersvers moedertje, gefeliciteerd meid, gefeliciteerd... Oh dáár is de báby *(ze loopt met foto toestel weer over bed en bank naar kinderwagen en kijkt vertederd)* Och dat neusje...die oortjes...dat mondje...weet je op wie ze lijkt?

MARGREET: Op de moeder of de vader?

MIES: Neehee...ze lijkt op geen van jullie beide... ze lijkt op MIJ!!! Ja, ik ben ook zo'n mooie baby...geweest. *(knipt foto's van Wendy met haarzelf in vreemde bochten)*

MEIKE: Uh...Mies...

MIES: Uh...Meike...

MEIKE: Ons cadeau...

MIES: Ach ja, ons cadeau!!Meike heb je ons mosterdzaadje al gegeven?

MEIKE: *(knikt)*

MIES: Dat is een origineel idee van mij hè Greet?

Margreet : *(is nu dolenthousiast)* Ja, toppie joppie *(ze houdt het*

zaadje omhoog) en jij zou een potje met aarde meebrengen om dit mosterdzaadje daarin tot volle wasdom te laten komen?

MIES: *(omarmt de grote vaas)* Juist ja, en hier is ons potje Moederaarde, dit hebben we helemaal uit Afrika meegebracht hè Mei?...*(ze graait met haar handen in de Moederaarde en spreekt langzaam en zinnelijk)* deze lékkere... vétte... kléffe... Áfrikáanse kléigronde... Nou, dat was een hele vliegreis hè Mei? met dit potje Moederaarde op jouw schoot op die smalle stoeltjes...maar de douane deed niet moeilijk over ons symbolisch cadeau voor jou.

MARGREET: Gossie meiden, wat een moeite voor een symboolcadeau, toch?

MEIKE: Ja Greetje, we willen dat het zaadje veel Moederaarde heeft om te gedijen tot het grootste tuingewas en tot een boom, dat willen wij hè Mies? *(Mies reageert niet omdat ze foto's van haar eigen lijf maakt ze draait het toestel helemaal om haar heen)* Wij wensen dat jouw Wendy ook zo zal volgroeien.

MIES: Ja en nu is het tijd om te zaaien Greet, kom maar 's hier met je mosterdzaadje. *(nu klinkt er een stemmig zaailied... Margreet komt statig bed uit en Mies en Meike wikkelen!! haar in haar badjas als twee hofdames...Meike pakt plechtig het doosje met zaadje en laat Margreet zaadje uitpakken...Mies pakt schepje uit vaas en geeft het aan Margreet...Mies neemt foto's van haarzelf en de vaas terwijl Margreet het zaadje in de vaas plant...Meike pakt een waterkan en Margreet begiet het gezaaide...iedereen kijkt rustig toe en muziek sterft weg)* Margreet, wij wensen jouw kindje en dit zaadje een volle wasdom toe. *(ze staan zwijgend bij de vaas en Margreet denkt diep na)*

MEIKE: Wat is er Margreet, waar zijn je gedachten?

MARGREET: Nou...eerlijk gezegd...ik vind dit hartstikke origineel van jullie...maar eigenlijk...ik bedoel...als dit mosterdzaadje nou eens NIET uitkomt...of als 't nou 's in de groei verdort...dan denk ik... *(ze kijkt angstig naar de wieg)* dan vrees ik dat mijn kindje...*(ze wordt nóg angstiger)* Dat mijn Wendy ook wat gaat mankeren!!!Toch???

MEIKE: *(schrikt)* Och Margreetje toch!!!Zo bedoelen we het niet!! Als dit zaadje geen plantje wordt...en jij bent 'n goede moeder dan...dan...*(weet het niet meer kijkt hulpeloos naar Mies)*

MIES: *(roept)* Dan heb je gewoon geen groene vingers, PUNT!!! *(alledrie lachen luid en opgelucht...Wendy begint hard te huilen...alledrie rennen ze naar de kinderwagen en roepen)*

MARGREET MIES MEIKE: WENDY!!!! *(het drietal gaat af met de kinderwagen. Een prachtige melodie wordt willekeurig afgewisseld)*

met babygehuil—muziek en gehuil sterft weg—het drietal komt samen op en de nu volgende compacte moederklaagzang wordt tamelijk snel gesproken terwijl ze ergens neerstrijken)

MEIKE: Margreet ben je weer op je gewenste lichaamsgewicht?

MARGREET: Nou eerlijk gezegd...

MIES: Je hebt zeker je weegschaal al uit het raam gegooid, ik was meteen na de bevalling van Alexia alle overvloedige miligrammetjes kwijt, ik moest mijn hele garderobe vernieuwen en alles een maatje kleiner kopen, dat was wel lastig ja.

MEIKE: Ik was wel 's down toen ik eenmaal mijn drieling gekregen had.

MARGREET: Ja ik ging ervan uit dat...

MIES: Niemand niemand heeft zo'n diepe depressieve postnatale depressie gehad dan ik gehad heb, mijn hele lijf zakte naar beneden af, zelfs mijn oren gingen hangen.

MEIKE: Ik wist voor de zwangerschap ook niet dat je je zo'n grote zorgen kunt maken over zo'n kleintje, eigenlijk ga je zonder kinderen betrekkelijk zorgeloos door het leven, vinden jullie ook niet?

MARGREET: Absoluut...maar...

MIES: Mijn hele leven is totaal veranderd door Alexia, ik heb mijn carrière op een laag pitje moeten zetten, als ik ergens heen wil moet ik van alles regelen, mijn moeder en schoonmoeder gaan zich met alles bemoeien, en ik ben 's avonds zo bekaf moe, dat Robbie Williams me nog niet op kan winden, laat staan mijn eigen man.

MEIKE: De vaders komen er maar bekaaid van af want wij hebben alleen maar oog en oor voor de kinderen, willen jullie meer kinderen Margreet?

MARGREET: Eerlijk gezegd, Wendy, vind ik super, echt toppie joppie...

MIES: Nou ik vind Alexia genoeg, als zij op mij gaat lijken dan ben ik dik tevreden, niet letterlijk natuurlijk jongens, maar nee, ik heb aan een kind mijn hoofd en mijn handen vol, en wat zo'n kind kóst meiden!!!

MEIKE: Da's waar, maar ik heb bijvoorbeeld katoenen luiers gekocht, écht, die zijn nog te koop, en dat scheelt toch een hoop geld iedere maand.

MARGREET: Jij weet altijd wel een alternatief te bedenken Meike, toch?

MIES: Meike Alternativa, ja ja, maar hoe moet het met die dure kindermerkkleding? en straks die vermoeiende verjaardagspartijtjes waar je telkens weer iets anders moet

verzinnen...en...

MEIKE: *(zacht)* Koekhappen.

MARGREET: Ik ga ervan uit dat Wendy de Efteling super vindt, toch?

MIES: De Efteling??Och Greet toch, dat wordt minstens Disneyland Parijs!!!We móéten wel meiden!!

MEIKE: *(zacht)* Koekhappen.

MIES: We moeten met onze tijd mee!!

MEIKE: *(zacht)* Koekhappen.

MIES: We kunnen niet armzalig achterblijven voor het oog van onze kinderen.

MEIKE: *(zacht)* Koekhappen.

MIES: We moeten mee met de stroom, ik moet mee met mijn stroom, anders laat de stroom mij verzuipen en...en... *(stopt ietwat wanhopig. Dialogen vanaf hier in normaal tempo houden)*

MEIKE: *(zacht)* Koekhappen.

MIES: Wat koekhappen?

MEIKE: Met kinderfeestjes, goedkope lol, stoelendans, touwtje trekken, koekhappen.

MIES: Och jij Mei!! Koekhappen, koekhappen!! Ben je besotemieterd, nee, je bent 'n toffe meid Mei, maar soms ben je niet van deze wereld met je middeleeuwse ideeën, vind je ook niet Margreet?

MARGREET: Nou, eerlijk gezegd...

MIES: Och mijn leven is één stoelendans, en als ik niet vlug op die stoel ga zitten dan trekt iemand anders aan mijn touwtje en hapt mijn koek voor mijn neus weg...kom nou...ik kén alleen maar koekhappers, touwtjetrokkers en stoelendansers...het leven is een jungle meiden...survival of the fittest...oorlog in vermomming...gecamoufleerd als ontwikkelingshelfer of als moeder...

MEIKE: *(hartelijk en rustig)* Miesje Miesje toch, rustig rustig toch.

MIES: *(staat doorgedraaid)* Uhh...

MEIKE: Miesje wat ben je opgewonden.

MARGREET: Eerlijk gezegd, ik denk dat jij absoluut toe bent aan een lekker glaasje wijn, toch? *(Mooi wijnlied klinkt terwijl ze elkander wijn inschenken met 'WIJN' op fles en glas. Samen zingen of neuriën ze wijnlied...muziek en zang sterven weg...het drietal zit even stil in zichzelf te denken en te drinken)*

MIES: Zeg móéders!!!

MEIKE EN MARGREET: *(opgeschrikt)* JAA!!!!

MIES: *(benadrukt iedere lettergreep)* Wé willen ónze kínderen tóch wél?????

Margreet en MEIKE: JAAAA!!!!

MIES: *(weer benadrukt)* Wé hóuden tóch wél ván ónze kínderen????

Margreet en **MEIKE:** JAAAA!!!!

MARGREET: TÓCH???.....wat leuk.

MEIKE: Wat vind je leuk Margreet?

MARGREET: Dat Mies 'WE' zegt... jij zet je zinnen altijd in de ik-vorm Mies, en nu zeg je, wé willen onze kinderen toch wel en wé houden toch wel van onze kinderen.

MIES: Wat wil je daarmee zeggen Margreet?

MARGREET: Niets, ik constateer het alleen maar.

MIES: Maak je zin af Margreet.

MARGREET: Welke zin?

MIES: *(doet Margreet na)* Niets, ik constateer het alleen maar.

MARGREET: Die zin ís af Mies.

MIES: Nee, je vergeet je woord.

MARGREET: Míjn woord? Wélk woord?

MIES: Tóch.

MARGREET: Tóch?

MIES: Ja, jouw zin moet zijn: Niets, ik constateer het alleen maar, tóch?

MARGREET: *(beduusd)* Gossie.

MIES: ÍK mag dan alles met IK beginnen, maar jij bent echt een clichévrouwtje hoor, jouw zinnen ontnemen mij de zin om een gesprek met jou te beginnen Greet.

MARGREET: Goh.

MIES: Want wat zég je nou helemaal Greet: *(neemt Grees houding en stem aan)* Eerlijk gezegd...ik doe mijn ding...toppie joppie...ik ga ervan uit dat... absoluut... super... keigaaf... keigoed... top...maar goed...TÓCH?????

MARGREET: *(beduusd)* Nou zeg, Mies.

MIES: Nietszeggend hè Greetje?

MARGREET: Ja maar...

MIES: Daar heb je niet van terug hè Greetje, nu ben je uitgepraat, ik haal je de woorden uit de mond, waarom kom je toch altijd met die belachelijke clichés.

MARGREET: *(fluistert)* Dat doet toch iedereen, tóch?

MIES: Wat zeg je Greet?

MARGREET: *(iets luider)* Dat doet toch iedereen, tóch?

MIES: Harder Greet ik versta je niet!

MARGREET: *(neemt nu zeer langzaam een strijdbare houding naar Mies toe aan...niet te snel...dan schreeuwt ze tegen Mies en Meike en decor en zaal...)* Dát dóet tóch íederéén??? Of niet soms? Iedereen praat elkaar toch na? Niemand wil toch opvallen

met uitgesproken zinnen die iets te zeggen hebben? Ja, soms ontmoet je wel eens iemand die echt vindt wat ie er zelf van vindt, maar die mensen zijn zeldzaam...Ja...ik geef 't toe...ik let altijd op wat anderen zeggen...ik let op de gebaren en de mimiek erbij...en ik imiteer dat ja, dat doe ik ja, omdat ik niet op wil vallen, ik wil niets stoms zeggen zodat ik overal geaccepteerd word, zo ben ik overal welkom want niemand valt zich een bult aan mij als ik uitgenodigd ben.

MEIKE: Wil je dan zo graag overal uitgenodigd worden Margreet?

MARGREET: Ja! Ik wil geen maatschappelijk muurbloempje worden, ik wil overal bijzijn, als ik dat niet ben, dan voel ik me alleen, eenzaam, buitengeslote.

MIES: Persona non grata.

MARGREET: Nee ik wil geen ongewenst persoon zijn, en mijn dochter zal zich ook wenden en keren en draaien naar wat het beste voor haar is, let maar op...heb je nú je zin Mies?

MIES: Hoezo mijn zin?

MARGREET: Dat je me uit mijn tent gelokt hebt en ik mijn bekentenis heb afgelegd.

MIES: (*lief*) Zo hoor ik je heel graag Greetje...je bent toch niet boos op me...tóch?

MARGREET: (*schiet in lach*) Ach Mies, ik kan nooit boos op jou worden, dat weet je veel te goed.

Mies en MEIKE: TÓCH??? (*het drietal schiet in lach en schenken nog eens in onder wijnlied...lied sterft weg*)

MIES: Nu is 't jouw beurt Meike.

MARGREET: Ja, jij bent.

MEIKE: Wat bedoelen jullie?

MIES: Ja beste meid, IK...en Margreet hebben onze minder mooie kanten laten zien, IK...zou egocentrisch zijn en Margreet een meeloper...en nu willen we die duistere kant van jou wel 's weten Mei. (*tijdens het betoog van Mies en Margreet wordt Meike hoe langer hoe ongelukkiger...op het eind is het een zielig hoopje mens*)

MARGREET: Meike heeft alleen maar mooie kanten, Meike is zich bewust van haar doen en laten en denkt daarover na...en als ze vindt dat ze de wereld kan verbeteren met recycling...socializing en sacrefizing...dan doet Meike dat...op Meike is níets aan te merken, Meike is heilig.

MIES: Ja Meike, jij bent heilig...jij staat altijd voor iedereen klaar...je bent bescheiden...nooit een klacht, altijd goed gehumeurd, misschien is dat heilige van jou wel een van je slechte kanten, dat

je ons daarmee jaloers maakt, en ons met onze neus op onze eigen tekortkomingen drukt, die IK godzijdank maar eentje heb.

MARGREET: Dan wordt het schijnheiligheid, Meike de schijnheilige, omdat je ons altijd kwetst met je wereldverbeterende alternatieven, omdat je altijd zo godsgruwelijk brááf bent, ik moet er bijna van kótsen.

MIES: (*pakt bril uit haar kapsel en zet dat in Meikes kapsel*) Hiermee hebben wij jou tot de heilige Meike verklaard (*ze drukt nog een keer op bril*) zó, die zít!

MARGREET: (*drukt ook op bril*) Zó, die zít! (*Mies en Margreet zitten b.v. hoger op bed en Meike lager op het bankje...Meike is dus ondertussen een armzalig hoopje mens geworden...ze huilt geen tranen maar haar hart huilt...muziek van Schindler's List klinkt...misschien mag die al eerder klinken?...muziek sterft weg*)

MARGREET: (*krijgt spijt*) We zijn te ver gegaan Mies.

MIES: IK niet! De wíjn! De wíjn is te ver gegaan!

MARGREET: (*pakt Meikes hand*) Zijn we te ver gegaan Meike, kun jij 't ons zeggen?

MEIKE: (*fluistert zeer ontroerd*) Ik weet 't niet.

MARGREET: (*met oor bij Meikes mond*) Wat zeg je Mei?

MEIKE: (*verstaanbaar en zeer ontroerd*) Ik weet 't niet Greetje, ik weet 't echt niet...het is wel eens goed als de dingen uitgesproken worden...maar de dingen zijn niet altijd wat ze lijken te zijn.

MIES: Moeilijk Meike moeilijk, wat bedoel je?

MEIKE: Nou, jullie hebben me zojuist heel cynisch 'heilig' verklaard, maar zelf voel ik me altijd, altijd...schuldig.

MIES: Waarom waaraan waarvoor?

MEIKE: Dat weet ik niet, als kind voelde ik me al schuldig aan alle oorlogen en hongersnoden, ik had er geen deel aan en ook weer wel.

MARGREET: Een soort erfzonde.

MIES: pure zelfkastijding.

MEIKE: Misschien allebei, maar ik voel 't nu eenmaal zo... (*Schindler's List klinkt en Meike wordt intens bedroefd*) En als ik oorlogsdocumentaires zie van de concentratiekampen uit de Tweede Wereldoorlog en beelden van huidige oorlogen...als ik zie hoe de ene mens de andere mens zoveel leed kan aandoen...en dat het ook maar gewóne mensen zijn...mensen zoals jij en ik...dan...

MIES: Da's voor mij de 'ver van m'n bed show'.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto